गाव्यां भूस्येति सेर्लुक् इच्छुः कामयितुं मामिति मृषोद्यं मिथ्या वादं प्रवदन्तीं मृषोपपदं वदेनित्यं क्यप् लेर्व्वदःक्यप्यावित्य न न्तरं मृषोद्यं नित्यमित्युक्तं ग्रहस्वपाद्योरिति जिः सत्यं वदतीति छन्दोः कभावइत्युक्तेः कर्त्तरि यः सत्यवद्यः लेर्व्वदःक्यप्यावित्ति भावे ये सत्यं वद्यं विद्यते अस्येति अर्शआदिलादद्वा सत्यं वद्यं अस्येति वहुव्रीहिर्व्वा यद्वा वदनं वत् वदस्यैर्य्ये क्विप् विकारसंद्ये त्यादिना तत्र साधावर्थे यः सत्यस्य करणे साधुरित्यर्थः वशी जितेन्द्रियः वशइन्द्रियसंयमः सोऽस्यास्तीति नैकाजादिति इन् अतएव सत्यवद्यः ॥ ६० ॥

कुलकं।

गते तस्मिन् जलशुचिः शुद्धदन्तावणः शिखी। जंजपूकोऽक्षमालावान् धारयो मृदलावुनः ॥ ६१ ॥

गते। तस्मिन् लक्ष्मणे गते सति रावणः सीतामूच इति वक्ष्यमाणेन सम्बन्धः कीदृशः जलशुचिः स्नातइत्यर्थः शुद्धदन् निर्म्मलदशनः शुद्धा दन्ता यस्य अग्रान्तेत्यादिना दन्तस्य दत्रादेशः शिखा अस्यास्तीति शिखी परिव्राजकः व्रीह्यादित्वादिनिः जञ्जपूकः पापाशयत्वात् गर्हितञ्जपतीति लुपसदेति यङ् जपजभेत्यभ्यासस्य नुक् यजजपदशां यङ् इत्यूकः अक्षमालावान् अक्षसूत्रयुक्तः संसर्गे मतुप् धारयतीति धारयः अनुपसर्गादिति शः कस्य मृदलावुनः नञिलम्बेर्नलोपश्चेत्यौणादिकऊकारे प्रत्यये अलावूः तस्य विकारः फलमिति ओरञ् तस्य फले लुक्

ज॰म॰